

alakja mellett. A modern magyar piktúrában is gyakoriak az efféle tükrözések, vallomások: elég itt csak Rippl-Rónai műveire vagy Nagy Balogh János Anya-ciklusára utalni. Ám akár-hogy is nézzük: ebben a tematikában Kohán György *Anyám* című műve a legmagvasabb, leg-színvonalasabb alkotások közé tartozik. Egyedi, mégis jellegzetes, sokatmondó festmény, amely egyébként a hódmezővásárhelyi Tornyai János Múzeum gyűjteményéhez tartozik. S ta-lán éppen az intézmény igazgatója, Dömötör János fogalmazta meg a legpontosabban e mű-vészti sokatmondás legszemélyesebb, leghétköznapiabb tartalmát. Az Anyám ugyanis valami-képpen: „mindannyiunk édesanyja”.

SZUROMI PÁL

Szerkesztői asztal

Veszprém megye és Kerta község Taná-csa, az Országos Műemléki Felügyelőség, a Magyar Írók Szövetsége, valamint a Ma-gyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülése — kedves meglepetésként — Iszkázra hívott bennünket. Április 10-én itt avatták föl a „zöld angyal” végleges pusztí-tásától megmentett Nagy László-emlékhá-zat. A költőtársak nevében Nagy Lászlóra Csoóri Sándor emlékezett. Az avatás egy-ben a Költészet Napja országos megnyitója

volt. Ebből az alkalomból Hubay Miklós mondott beszédet.

*

E számunkban két új sorozat indul. A *Szegedi tudósportrék*ban a különféle tu-dományágak kiemelkedő képviselőit mu-tatjuk be. A *Művek közelről* a tájhoz vala-miképpen kapcsolódó képzőművészek egy-egy jelentős alkotásáról közöl műelemzést. Mindkét sorozat — terveink szerint — két-három havonta jelentkezik.

